

Men når isen binder, hører idyllen op. Så afspærres forbindelsen med omverdenen, og grankvistene fra juletræerne bliver hugget af og stukket ned i isen som afmærkning af den vej over isen, der alt for let fyger til. På sådanne vinterdage sker det, at en øbo i grunden godt kunne tænke sig at bo på fastlandet ..... men disse kætterske tanker driver bort med isen i vårens første luftning. Man må have fantasi for at leve som en øbo. Og hvem andre kunne finde en løsning på et indviklet problem, end netop dette tapre folk? Det var en bidende vinterdag med alle sunde lukket. Beboerne på en naboø manglede forsyninger og brændsel, og en syg kone trængte til et trøstens gudsord. Så stablede man brænde og koks på en stor slæde, ovenpå kaffe og en halv snes bajere og ovenpå igen den velemballerede velærværdighed sognepræsten og spændte for med to gamle nimbus-motorcykler med kakkelovnsrør — og så gik det strygende over isen til vennerne på naboøen. Elias var ikke flottere kørende, da han for til himmels!